

N:o 19.

Af herr **J. A. Kinnman**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande af förslag till ändring i gällande sjölag, beträffande försäkringsgifvares rätt att i vissa fall vid domstol föra talan m. m.

Uti § 214 mom. 1 af gällande sjölag finnes föreskrifvet, att om någon, som eger del i ett haveri, vill påkalla dispacheutredning, vare han dertill berättigad.

§ 326 i samma lag stadgar, att den, som icke åtnöjes med dispache, skall göra sin klandertalan anhängig vid i samma paragraf föreskrifven domstol.

Det synes alltså, enligt mitt förmenande, vara lagens afsigt, att hvar och en, hvars rätt beröres af en dispacheutredning, skall vara berättigad icke allenast att påkalla, utan äfven att öfverklaga en dylik utredning.

Jemlikt §§ 250 och 251 sjölagen åligger det försäkringsgifvare att ersätta alla de bidrag och kostnader, som genom dispache påförts försäkrade föremål. Då föremål äro försäkrade, berör dispachen således icke egarens, utan nästan uteslutande försäkringsgifvarens intressen.

Egarens eller försäkringstagarens intressen kunna för öfrigt ibland stå i direkt strid mot försäkringsgifvarens intressen, och i sådana fall läser den förre ingalunda hjälpa försäkringsgifvaren genom att å hans vägnar öfverklaga dispachen. Fall inträffa, då lastegaren tillika är egare af fartyget, och har han då försäkrat lasten och frakten, som ofta representera ett ganska stort värde, under det fartyget går oförsäkradt, ser han icke ogera, att försäkringsgifvaren får betala större andel i haveriet, än han rätteligen borde. Ofta kan äfven svårighet uppstå derigenom, att lastegaren är bosatt

långt bort, t. ex. i Sydafrika, och då är det ej tid för försäkringsgifvaren att hinna få dokumenten före den korta fatalitetens utgång.

Försäkringsgifvare torde alltså böra vara lagligen berättigade att i denna sin egenskap ej mindre påkalla och öfverklaga en dispache, som berör hos dem försäkrade föremål, än äfven vid domstol föra talan i mål, som berör försäkringsgifvares intressen i de fall, der ersättning till det hela eller delvis skall af försäkringsgifvare gäldas.

Genom ett Kongl. Maj:ts utslag den 28 oktober 1897 i dispachemål angående skonerten Miranda har emellertid uttalats, att en försäkringsgifvare å last i denna sin egenskap icke enligt sjölagens nuvarande lydelse är berättigad att föra klandertalan mot dispache. En ändring af sjölagen i denna del är således nödig, och jag vågar därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville i underdånig skrifvelse anhålla, det Kongl. Maj:t måtte låta utarbета samt för Riksdagen framlägga förslag till sådan ändring i gällande sjölag, att försäkringsgifvare å fartyg, last, frakt eller andra föremål skall vara berättigad att i denna sin egenskap ej mindre påkalla och öfverklaga dispache än äfven vid domstol föra talan i mål, som angå försäkringsgifvares intressen i de fall, der ersättning till det hela eller delvis skall af försäkringsgifvare gäldas.

Stockholm den 22 januari 1901.

J. Aug. Kinnman.